се обнародваха чрез печата, и Гръцки търговци имеше не малко и периодически гръцки вѣстникъ Лотосъ Ермис и Калиопи се издаваха. Не се учеха сами благородниятъ синъ на леди но и списваха като даваха кулатъ чрез печата и чрез писмо на Гръцкото любрование. По много от тѣх спомагаха и въ съчинението на Лотосъ Ермис, а между тѣх се отличаваха при Стефана Канела и Атанасий Богорид. Този младъ, виждайки се много и малко достоинство то, колкото се извърда или колкото казва за много присмотлиа елинчи как. ризо и от живописанието друг присмотлиаем, то кий. Ферлякиди най близки приятел на Атанасий. Това живо прилагаме слуха, като го земали от брой 72 (7 юлия (1826) от общи чат Гръцки вѣстник.

Малко думи от приятел на приятел умрѣли, казани, не суе се покажѣт, мислими, досадни на читалели тѣ, и толкозъ повече когато тѣзи думи имат нѣщо поучително и полезно, и се казват на човѣк, който бѣше въ Парижъ умрѣлий Атанасий Богорид. Иначи нѣма ни бѣде простено да закарем за него малко нѣщо въ наший вѣстник.

Атанасий Богорид се родил въ нѣкое голѣмо село, или градъ на България Котел (Казем) именуван; но еще доде бил младъ отсели се заедно въ Арбанаси, голѣмо село щолечни близо до Търново, и от преселници Гърци и повечето Епирци то много населяваю. Баща му отгрувши и честа се въ Влахия и Цариградъ. Бѣше човѣкъ неучен, но имаше здравъ ум; бѣше восторжи и способен. Като чемаше въ речешниятъ мѣста прочеда за между прилелиятъ на тѣзи мѣста (други на бѣ видѣлкито познаване), и на истина на Гръцкото съществува нѣкоя разлика разлика между голѣмата. Защото по голѣмата часть (партия) работци и лаицина нѣсти начелствуватъ, и начелствувавшата оная часть се почита и се поклаия от по голѣмата оная часть, свѣтлоноси и наслаждевадъ с' една рѣч благополучествува, когато по много от другите с' жиреди човѣци прѣвѣти безчестани, и унижени и чеглаи и прилаицина, голувати и злочествувати; на вѣк кадѣ тя или аръвеко ствоето, тя въ гражданскиятъ чиновници, тя въ войскиятъ, и въ клисо тя е всичко то. Тази партия се казва общо, благородници или старо язичкитѣ (цариградски и молдавски владѣющи. Като прилѣдваме не закчитъ неучений, но разумний баща да разлисли за себе си за това то — вѣлбоко, и да сетна то точно, от дѣ произлѣзва тая голѣма разница между човѣци тѣ, когато всичкатъ сѫ созвания на един создатель и всички от един баща произхождат. Като не знае еще другитѣ, вѣс' наричани начѣла на благородството, не малираше, то разсѣдекчитъ си други причини на тая разлика, освѣн учение то (прокопията) и рвшава тогаваси да прокопсе и той синоветъ си за да станѣтъ благородни или начѣлници и изъчрни го на исканія.

По онова вѣтме цвѣтеше училището въ Букурещ, и него избра добричатъ баща, колко то-близу, и постивено нѣто безопасно и свободно мѣсто училище за синовѣтъ си. Зема прочее тримата си синове, довежда ги въ Букурещ и ги предава на благородни ча Ламбра Фотиядъ за да ги изучи. Синоветъ, еще сегашничатъ Гръцки язик не знаяха добрѣ, вѣлѣзоха въ приготовителното на бѣдиата си чести, и начеваха да се учѣтъ, и станяха способни и тримата да не осуетятъ на тачѣ баща полезниятъ надежди. Бащата на мѣта во толко от да посѣщава често синоветѣ си, и да ги придумва да прилѣжаватъ за изучванѣ то си и навѣрдѣ често им казваше: "Видите ли, дѣца мои, тия човѣци, които се казватъ начѣлници? тѣ не сѫ родени такъвизъ, но станяли сѫ от само себе си чрез науката и личното си достоинство. Искам ли и вие да станете такъвизъ? постарайте се да се научите, и да станете достойни. Искам, да се изучите добрѣ Гръцкичатъ язик новичатъ и всичатъ; Защото тий е язик на владѣтелитѣ на двѣтѣ тия Княжества Влахия и Молдавия; Язик на Господарите цариградски и язик комачай на Господари